

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
în Viena: M. Duka, Heinrich
Schalek, Rudolf Macek, A. Oppel
Nachfolger; în Budapesta: J.
Dannöcher, în București: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garnonă pe o coloană 8 or. și
3 or. timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua de azi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30; etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un esemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 92.

Brașov, Vineri, 26 Aprilie (8 Mai)

1896.

Satisfacția Sârbilor și Ungurii.

Nu se poate nega, Ungurii sciu
să-și dea ifos, — cum se dice în
România, — ori de câte-ori se trac-
tază de vre-o întâmplare, care-i
aduce pe ei, „civilizatorii Orientu-
lui”, în vre-un conflict cu poporele
„de-a doua mână” din vecinătatea lor.

Când se ridică un kossuthist
în dieta ungurescă să apere steagul
unguresc, nu e lucru puțin. Acesta
s-a vădit și în ședința de ieri a ca-
merei, cu ocaziunea interpelărilor
fulminante ale lui Francisc Kossuth
și Gabriel Ugron în afacerea insultă-
rei steagului unguresc de către
studenții din Belgrad.

Și unul și altul au cerut deslu-
șiri dela ministrul-președinte Banffy
despre pașii, ce i-a făcut séu vo-
escé să-i facă pentru a apăra vađa
statului ungar și a dobândi deplină
satisfacția pentru vătămarea stea-
gului unguresc de către demonstra-
ții sârbi.

Ministrul-președinte Banffy li-a
răspuns imediat, că în urma arderei
steagului unguresc de către demon-
strații în ziua de 2 Mai, s-au dat
din partea guvernului sârbesc de-
clarațiunile cele mai liniștitoare, că
este conșciu de îndatoririle, ce le
are, ca trăind în raporturi amicabile
cu Austro-Ungaria, și că va pedepsi
cu rigore pe cei vinovați; tot-odată
guvernul sârbesc și-a exprimat pă-
rerea de rău pentru cele ce s-au în-
tâmplat.

Acésta, dice Banffy, e de-ajuns,
mai mult nu se poate pretinde dela
un stat strein într'un cas analog.

Firește, că interpelanții n'au
fost mulțamiți cu acest răspuns,
căci ei, în fantasia lor și mai esci-
tată de fumurile milenare, își inchi-
puesc cu totul altfel satisfacția din
partea Serbiei, bună-ora ca regele
Alexandru al Serbiei să vină anume
la Budapesta, ca să se pocăească
trăind două săptămâni de-a rândul

tot numai cu papricaș dela Seghedin
în vre-o „csardă” dela esopșiția mi-
lenară.

Kossuth a declarat scurt, că nu
e mulțamit cu răspunsul, ér Ugron
a aflat de lipsă a-și desfășura mai
pe larg vederile despre modul, cum
ar trebui să se dea satisfacția după
părerea lui.

După o excursiune, ce-o face
Sécuiul Ugron în contra „copiilor
inculți ai Orientului”, carî au insultat
insemnele maghiare, dice: „Noi
nu putem să căpătăm după usul in-
ternațional satisfacția cuvenită, pen-
tru-că e vorba numai de tricolorul
maghiar. Dacă însă s'ar fi vătămat
stégul negru-galben, monitoarele aus-
triace de pe Dunăre s'ar fi repeđit
înaintea Belgradului și ar fi dat cu
tunuri ghintuite greutate întrebărei,
că ore Serbia e gata să dea o stră-
lucită satisfacție, ori nu? Pentru vătă-
marea steagului maghiar însă sa-
tisfacția dată e de-ajuns lui Banffy
și ascultătoarei sale majorității”.

Am scii să-i amintim lui Ugron
un cas, când steagul negru-galben
a fost greu vătămat în mijlocul țe-
rei unguresce și totuși nu s'au miș-
cat monitoarele pe Dunăre!

Dér ce să-i faci orgoliului un-
guresc, care se crede numai pe sine
popor superior și pe toate celelalte le
crede popore inferioare, care se ține
numai pe sine cult și pe toți cei-
lalți îi crede inculți, care — vorbind
cu S. Scriptură — vede paiul în
ochiul altora, dér nu vede bârna în
ochiul propriu, care, în fine, este
prea orb și prea mărginit, decât ca
să vadă și să înțeleagă, că mai este
lume și afară de țera ungurescă.

CRONICA POLITICĂ.

— 25 Aprilie.

Din Petersburg se depeșeză, că am-
basadorul extra-ordinar chinezesc Li-Hung-
Tchang a fost primit alaltăeri în audiență
festivă de către *părechia imperială rusescă*.
Primirea a fost foarte solemnă, și amba-

dorul chinez predete Țarului ordinul bă-
laurului dublu împodobit cu diamante mari
și prețioase, precum și credinționalele.

Partidul liberal al consiliului comu-
nal din Viena a hotărît să candideze pen-
tru postul de *primar pe Dr. Gröbl*.

„Agenția Stefani” anunță din Roma,
că regele și regina Italiei în numele lor
precum și al prinților regali, au pus
400.000 de franci la dispoziția comisiunei
de ajutorare a familiilor celor *căduți în
Africa*, fără deosebire decât aceștia sunt
italieni séu indigeni de ale trupelor colo-
niale. Afară de acésta regele Umberto mai
trimise în numele familiei sale 100.000
de franci societății „*Crucea roșie*” italiană.

După cum i-se anunță din Teheran
„Oficiului Reuter” faima despre asasinarea
Șahului Nasr-Eddin a pătuns acum în in-
trégă Persia, și în unele părți a provocat
escese. Astfel în provincia *Fars* au fost jă-
fuite mai multe caravane și s'au rupt sir-
mele dela telegraf. În *Shiras* s'au jăfuit
mai multe prăvălii, așa încât bazarele au
trebuit să se închidă; plebea făcu, în-
cercări de-a jăfui și omori pe *Jidan*, oarî
însă se apărară pușcând și aruncând pie-
tri de pe coperișele caselor. Marele Vezir
persian a luat toate măsurile și a recercat
ambasada engleză și cea rusescă pentru
sprijin, în scopul ca să se restabilească pe
deplin ordinea.

Metropolitul Miron Romanul și mileniul.

Foile unguresce din Budapesta,
ce ni-au sosit astăzi, publică urmă-
torea scrisore, ce li-s'a adresat lor
din partea Escelenței Sale Metro-
politului Miron Romanul:

„Spre plăcută sciință.

Mare parte dintre foile din patriă se
pronunță asupra circularei mele milenare
în mod mai mult séu mai puțin condam-
nator, fără ca însă s'o comunice — mă-
cară li-s'a trimis apröpe tuturor — în
traducere autentică și în întreg cuprinsul

séu. Imprejurarea acésta mă îndemnă, ca
amintita circulară a mea s'o trimit cu stimă
în traducere autentică maghiară mai mul-
tora dintre fruntașii patriei noastre, void
să le dau ocaziunea, de a-și pute forma
mult prețioasă lor părere asupra circularei
mele în mod nemijlocit din cuprinsul ei.
Înaintea judecării nepreocupate a celor
chiamați cu stimă mă supun; dér tot-o-
dată imi rezerv de-a justifica vederile și
punctul meu de plecare cu aceea conșciință
liniștită, că întreg cuprinsul circularei mele
este efluxul în veoi nedescordatei mele
iubiri de patriă și al sincerității, pe care
am păzit-o întot-déuna.

Sibiu, 2 Mai 1896.

Miron Romanul,
metropolit.

Acésta scrisore a Escelenței
Sale este comentată de foile ungu-
resce în diferite chipuri. Astfel d. es.:

„*Nemzet*”, organ semi-oficial al guver-
nului unguresc, dice: „La asta noi avem
se facem o singură observația. Noi ni-am
esprimit părerea asupra circularei pe basa
„traducerei autentice”. După declararea
d-lui metropolit, spre cea mai mare a nós-
tră părere de rău *suntem încă și mai puțin
în poziția, de-a pute modifica fiă măcar cât
de puțin din părerea exprimată și motivată
de noi.*”

„*Budapesti Hirlap*”, citând cuvintele
de mai sus ale lui „*Nemzet*”, dice „Când
fóia partidei guvernului vorbesce astfel,
atunci ce să dicem noi *șovinistii* despre d-l
metropolit? Se poate, că Miron Romanul își
consideră circulara sa ca patriotică, ca co-
răspunșătoare sentimentelor sale. Dér trebuie
să vadă, că întréga opiniune publică ma-
ghiară — chiar și organele guvernului —
il ved în altă colóre. E clar, că în fine nu
avem dreptul de-a ne îndoi în sinceritatea
sa, e clar, că erörea zace în lipsa lui de
curaj. O naționalitate, care are într'o țără
o metropoliă și nisce episcopi, cari se bu-
cură de nisce beneficii de felul celor, ce le
au la noi arhierii ortodocși români; in-
tr'o asemenea țără, — o simte asta în
adêncul inimii sale și d-l metropolit, —
nu se poate vorbi de persecuțiune nerușinată
de aspirare, de patimi și strimtorări. Față

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Trei milioane.

(Fine)

„Don Tadeo imi luă brațul și părăsi-
răm ambii salonul. Ajunși în drum mă in-
trebă: „Și tatăl D-tale?”

„El mai rămase la d-l Tour. Are de
a vorbi cu el într'o cauză ponderoasă.

„Sciu, că sunt amicul bun din ti-
nerețe, și nu e mirare, decât au într'olaltă
și mic secrete.”

„Dicând acestea, Don Tadeo scöse din
busunar o elegantă cutiă de țigări — e în
posesiunea mea și ții-o voi arêta când-va,
— o deschise și-mi oferî o țigară, precum
făcuse încă de mai multe-ori.

„Ia acésta, dice el, e escelență. O
fumezi încă ađi?”

„De sigur înainte de culcare.”

„Servitorul meu imi eși înainte și Don
Tadeo se despărți de mine mai lăudân-
du-mi odată țigara oferită. Eu aveam încă

în mână țigara. George deschise pórtă ca-
sei și, cum o deschise, mă împinse puțin
la o parte, așa că-mi cădu țigara din mână.
Ploase și havana cea prețioasă zăcea în
tină.

„Ai pierdut ceva, domnule?” între-
bă George.

„Imi cădu o țigară scumpă. Și tu
ești vinovat la asta, George. Ca pedepsă
o vei fuma tu.

„Eu intrai în salonul tati pentru a-
l aștepta acolo. Ții poți închipi, cu ce ne-
răbdare aștempam. În fine veni și tata
și-mi aduse un *Ba!*”

„Eram sdrobit.

„A cerut timp de ougetare; nu-i așa?
Ori döră nu voescé încă să mărite pe Eu-
genia?” gângăneam eu.

„Ba nu, fétul meu. Mâna Euge-
niei e promisă... amicului têu Don Tadeo
dela Cueva! Don Tadeo e amoresat și po-
sede mai mult de 5—6 milioane... Dinain-
tea acestei averi trebuie să ne retragem...”

„Nu sciam, cum să dau espresione du-
rerei și nedumerirei mele. Într'aceea însă

Iustina, nevasta lui George al meu, îm-
pinse ușa și intră la mine desperată și
smulgându-și perul.

„Domnule, Domnule!” strigă ea, „Ge-
orge möre!”

„Grăbirăm în odaia lui George, care
era dincolo de a mea. Un medic se afla
la patul lui George.

„Omul acesta a fost otrăvit”, dice
medicul, după-ce părăsi Iustina odaia.

„Cine să-l fi otrăvit? întrebai eu.

„Acela, care i-a dat țigara acésta
să-o fumeze”, răspuse medicul, arătând
spre țigara de jumătate fumată, care era
pe masă.

„Venitul a fost merit pentru mine,
déră a omorit pe altul! Sărmanul tînăr
și-a dat sufletul, fără de-a mai veni la
conșciință.

„Eram consternat și sdruncinat în tot
sufletul meu. Mă repeđii pe ușa afară și
alergai la noigașul lui George.

„Trebuie că aveam o privire teribilă,
căci Tadeo îngălbeni când mă văđu. Până

a nu începe să dice o vorbă măcar, el se
repeđi la pistolul, ce atârna pe părete
de-asupra patului lui și, strigând după
ajutor, îl ținti spre mine. Eu însă îl luai
din mâna lui.

„Servitorii lui Tadeo intrară numai de-
cât, se repeđiră asupra mea și-mi luară
arma din mână.

„Sub preteost, că vré să facă arătare
autorităților, Portugesul părăsi casa și se
retrase în siguranță. Nu i-a mai dat ni-
menî de urmă.

„Domnul dela Tour rămase ca trăsniț.
Voise să dea fata unui uoigaș!

„Tatăl meu îl consolă: „Nu scie ni-
menî” dice el, „că d-ta ai fi promis mâna
fetei d-tale lui Don Tadeo, dér totă lu-
mea scie, că fiul meu iubescé pe fata
d-tale. Fata d-tale trebuie să fiă încă ađi
mirésa lui, și secretul e păstrat pe veoi.”

„Fidanțarea mea cu Eugenia se făcu
în aceeași ți în mod oficial și la o lună
mai târziu eram fericiitul ei bărbat.

— „Acésta-i o istorie interesantă”,
dice Leon gânditor. „Și ce s'a ales cu acel

cu aceia, cari totuși predică aceste minciuni impertinente, tocmai arhieriei ar fi datorii de-a apăra cu putere și sinceritate dreptatea națiunii. Pentru a face asta însă trebuie mai mult curaj, trebuie mare autoritate morală, trebuie și mai multă sinceritate și putere a inimii, de cum se află în pastorală metropolitului“.

„Magyar Hirlap“, zice: „La totă întâmplarea merită atențiune împrejurarea, că în genere Miron Romanul *află de lipsă să se apere*. Declarațiunea lui, însă, lipsită de ori-ce motivare, nu poate schimba nimic din părerea, ce ni-am format-o după cetirea cu atențiune a pastoralei sale.“

SCIRILE ȚILEI.

— 25 Aprilie.

Serbările dela Montpellier din Franța sudică, serbări arangiate de societatea limbilor romane, s'au început la 1 Maiu n. c. cu jocurile floreală. Din partea Românilor au fost invitați la aceste serbări d-nii V. A. Urechid și Dr. V. Lucaciu. Cel din urmă a și asistat la serbări și a fost primit cu căldură. O telegramă, ce ni-a sosit aseri, spune, că în 4 Maiu Dr. Lucaciu a ținut o conferință și că colonia română a încununat alaltăeri monumentul lui Tandon în fața unui număr public și a primarului. Dr. Lucaciu a ținut discursul, la care a răspuns Roqueferrier în aplausele mulțimei. Săra a fost banchet și recepțiune în palatul asociațiunii generale a studenților universitari.

— o —

Parastas pentru Georgiu Barițiu. Alaltăeri, după cum anunță „Tribuna“, s'a ținut în biserica română gr. cat. din Sibiu un parastas în memoria lui *George Barițiu*. Au celebrat d-l protopop Ioan Russu, asistat de preoții Nicolae Toganu și Ioan Costin. Cântările funebrele le-a cântat Ilarie Banciu.

— o —

Ciocnire între contrabandiști și finanți. În 3 c. s'a întâmplat o ciocnire înverșunată la Mjeona Strana, cercul Cătarului, între finanți austriaci și o bandă de 35 contrabandiști montenegri. Doi finanți au fost pușcați și doi răniți. Dintre Montenegri fură pușcați patru, pe cari ceilalți îi duseră cu sine peste graniță. Din Budua s'au recuirit 1 oficer, 16 soldați, 4 gendarmi și 5 finanți, cari au plecat ca să urmărească pe contrabandiști.

— o —

Revistă militară în Budapesta. Majestatea Sa monarohul a ținut alaltăeri pe câmpul general din Buda o revistă asupra întregii garnisone militare din Budapesta. La revistă au luat parte toți arhiducii, miniștrii și diplomații, precum și un mare număr de public spectator. Cu totul defilă înaintea Majestății Sale aproape 17,000 soldați, în frunte cu comandantul de corp din Budapesta, prinț Lobkowitz.

— o —

O aventură a ducelui de Meininga. Se depeșază din Roma, că ducele George de Saxa-Meininga a avut alaltăeri o aventură curiosă. Ducele, împreună cu soția sa, merseră într-o trăsură la vila Falconeri, pentru de-a visita pe poetul german Richard Voss. La reîntorcere, fiind însoțiți de Voss și soția lui, ducele și ducesa fură atacați pe drumul ce duce prin pădurile prințului Chigi, de doi indiviți mascați și armați cu pușci, cari se aruncară asupra oailor, îi ținură în loc și provocară pe domni să le dea banii ce-i au la sine. Ducele George le aruncă bandiților punga sa, care conținea 58 lire, și bandiții disparură cu ea prin desiș, așa că călătorii își purtău continua calea. Își putea închipui ori cine spaima femeilor. Ajungând în Roma, ducele făcu numai decât arătare la poliția, care și începă să urmărească pe bandiți.

— o —

Necazurile familiare ale lui Banffy. Am fost amintit săptămânile trecute despre campania ce s'a pornit în cercul magnaților contra soției lui Banffy, pentru că ea nu are în vine „singe albastru“ ci e plebeă, și ar avé un trecut obscur. Acum cu ocaziunea serbărilor milenare a și succes intrigelor magnaților de-a scote pe soția ministrului-președinte din societatea înaltă. Fôia oficioasă și foile semioficioase anunță, că soția lui Banffy fiind bolnavă, n'a putut lua parte la mai multe serate, la cari a fost invitat ministrul-președinte, precum nici la serata de curte dată în palatul din Buda, și probabil va trebui să stea timp mai îndelungat în casă. Se șoptesce însă, că lucrul stă astfel: Conte Ludovic Apponyi, marșalul curții maghiare, a dat în 4. c. o serată festivă la care au luat parte monarohul, arhiducii, miniștrii, diplomații etc. Soțiile magnaților au făcut de Apponyi, magnat fudul, a invitat pe Banffy numai singur la serată, și nu și pe soția lui. Mare supărare. Tot în aceeași zi deduse ministrul Daniel un prăuț festiv, la care fû invitat Banffy împreună cu soția. Cele mai multe dintre magnatele invitate, auzind însă înainte despre acesta, se scusară și nu merseră la prăuțul ministrului Daniel. Din aceste două cazuri s'a putut vedé ourat, că soțiile magnaților nu voesc nici să stea la mesă împreună cu soția lui Banffy, deci ce era să facă „prima domnă“ a Ungariei? A fost silită să se facă bolnavă, și pôte că va fi încă lung timp bolnavă.

— o —

Musica orășenească va da Duminecă în 10 Maiu, un concert în noua casă de concerte sub conducerea d-lui A. Brandner.

— o —

3 Pentru orășeni, funcționari, etc. cari au ocupațiunii sedentare sunt prafurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bun remediu prin efectul lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se pôte căpăta dîlnic prin poște de către farmacistul A. Moll liferantului curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se pôte cêră preparatul lui Moll provédut cu marcă și subscriere.

Reamintiri în ziua de 7 Maiu.

Astăzi fiind a doua aniversare a procesului Memorandului cuvine-se să ne aducem aminte de frumoasă și solidă luptă, ce s'a inaugurat de către apărătorii în acel proces contra forței brutale și pentru apărarea dreptului nostru de limbă încălcat.

A fost înălțător de inimă spectacolul demn și impuitor ce l'au oferit în primele zile lupta solidară purtată de acușăți și apărătorii lor și va fi în veci de regretat, că aceste zile n'au fost tot-odată și zilele de încheiere ale procesului, că nu s'au terminat cu cunoscuta declarația bărbătească, făcând astfel superflue toate desbaterile plicticoase și penibile ce au urmat asupra cestiunei răspunderii pentru publicarea și răspândirea Memorandului.

Dacă procesul a fost ridicat la un nivel mai mult o parte principală revine fără îndoială atitudinii bărbătești a apărătorilor.

Ceea ce a făcut și mai prețioasă această atitudine a fost desinteresarea, cu care apărătorii și-au împlinit datoria. Nu scim decât s'a dat publicității, dăr merită cel puțin acuma a se accentua, că apărătorii în procesul Memorandului (despre cea mai mare parte cel puțin avem convicțiune sigură personală) n'au primit nici un ban pentru ostenețelor lor, nici că au vrut să primescă, considerând oficiul lor de apărători ca un oficiu de onore și de datoriă națională.

*

În legătură cu cele amintite mai sus aflăm de bine a releva aici o scire neplăcută, ce am primit-o zilele trecute. Ni s'a spus adecă, că unul dintre cei mai zeloși între apărătorii noștri în procesele politice, ténérul avocat din Sibiu d-l Dr. Amos Frâncu, este de un timp încôce urmărit de antagoniștii săi din sinul nostru cu înșinuarea răutăcioasă, că în tot ce a făcut și face ca apărător în procesele politice ar fi condus mai mult de interes pecuniar, că ar fi primit remunerare atât pentru apărarea în procesul Memorandului, cât și pentru apărarea clienților săi în celelalte procese politice dela comitet etc.

Nu pot să înțelegă acești răutăcioși oum un avocat român ar puté să se ostenească așa de mult în apărarea altore fără a pretinde v'o remunerare. Și totuși din noroioire avem încă omeni de acestia, între cari de sigur ocupă un loc de frunte d-l Dr. Amos Frâncu, despre care avem convingerea, că într'adevăr n'a pretins și n'a primit nici o remunerare pentru ostenețele sale destul de însemnate prestate în apărarea clienților săi în procesele politice în apărarea lor înaintea forurilor prin înaintarea de apelațiuni în afaceri de interes național etc. Aflăm, că în urma

faimelor răuvoitoare însuși d-l Dr. Ioan Rațiu a confirmat, că d-l Dr. Amos Frâncu n'a primit pentru apărarea lui în procesul Memorandului și pentru apărarea în alte procese politice nici dela densus, nici dela comitetul național nici o remunerare; asemenea confirmă, că pe baza informațiilor autentice, ce le are pôte afirma, că în aceste proese politice n'a primit numital domn avocat nici din altă parte nici un ban, fiă ca remunerare, fiă ca reîntorcere a cheltueliilor avute. — Aceste am aflat de lipsă a le constata în interesul adevărului.

Proteste contra milenului.

Din partea tinerimei universitare române din monarchia noastră ni-s'a trimis următorul:

Protest.

Grele și triste timpuri trăim! Jalnice sunt pentru noi zilele în cari Maghiarii își serbeză a lor venire.

Atacați în existența noastră, despoiați de cele mai naturale drepturi, batjocuriți în cele mai nobile ale noastre sentimente, loviți fără cruțare în dezvoltarea noastră; Presentați înaintea Europei culte dimpreună cu celelalte naționalități nemaghiare ca un element necopace de o cultură mai înaltă, și merit de a fi pururea supus și sclav altora, timbrați de „popor miserabil“;

Conștrânși prin forța majoră de puternicii țilei de a contribui și noi la ridicarea acestor săbători străine de noi, siliți chiar de a pângări curățenia altarelor noastre, îndălțând rugăciuni întru preamărirea asupritorilor noștri:

Putem noi ôre, iloții exclusivismului de rasă, sărbători împreună cu oprimatorii noștri?

Putem noi ôre fi părtași la serbarea sugrumării libertății și existenței noastre naționale?

Putem noi ôre rămânea muți în fața acestor ameunțătoare tentative?

Nu!

De o mie de ori nu!!

Tinerimea universitară română conștie de datorința sa protesteză cu tărie în contra loviturii intenționate neamului român prin aranjarea festivităților milenare și conjură pe tot Românul de bine pe conșciinta sa, să nu dea ascultare glasurilor ademenitoare, ci departe să rămână de orgiile inscenate de vrășmașii neamului nostru.

Tinerimea universitară română din Graz, Viena, Budapesta și Cluj.

*

Studenții croați dela universitatea din Viena au publicat următorul protest contra serbărilor milenare:

Tinerimea academică croată protesteză solemn în contra ori-cărei participări a

Don Tadeo? Poliția putut'a pune mâna pe ucigaș?

— „Nu, poliția l'a urmărit, dăr n'a putut da de el. El era teribil de avut. Banul îi căștigă pretutindenea rudenii, prietini, mântuitori“.

— „Și Iustina?... Nu mi-ai spus pe ce oale a ajuns ea la trei milioane“.

— „Paciință, amice! Iustina și-a deplâns bărbatul, și l'a urmă s'a hotărit de-a sta și mai aproape de nevasta mea, așa că credeam s'o avem lângă noi mai mulți ani. Ea și este o camerieră escelentă. Dăr într'o zi înainte de asta cam cu trei luni, veni un comisionar“...

— „Aha acum vin cele trei milioane“, zise Leon vesel.

— „Într'adevăr, ne apropiem de ele. Așa dără comisionarul veni la mine și-mi dete un bilet p'asouns, prin care eram rugat să cercetez o anumită casă, acompagniat de Iustina. Șirele erau redactate într'un ton atât de rugător, încât ni-se așită curiositatea.

„Noi ne aflam la ôra fixată în casa numită. Un servitor ne conduse într'o odaie, unde aflăram un muribund, pe care îl spovedea un preot.

„Bolnavul era Don Tadeo.

— „Don Tadeo, ucigașul lui George?“ strigă Leon.

— „Da amice; înainte de-a muri, el ceru iertare pe lângă un preț de trei milioane!“

— „Trei milioane!“ repetă Leon și după o pauză scurtă adause: „Ți-a fi dor de nevastă!“

— „De sigur, dăr ea nu mă mai șteptă ați, așa dără avem destul timp“.

— „Tu ai, dăr eu nu, cine scie decât pe Iustina nu mi-o fură cine-va pân'atunci!“

— „Hm... asta-i adevărat. Regret, că ți-am și spus...“

— „De ce?“

— „Pentru-că mai târziu ți-a păré rău de căsătoria asta“.

— „Mie? Nici odată amice!“

— „Cugetă o camerieră...“

— „Trei milioane!“

— „Iustina, care mai de patru ani frisează pe nevasta mea“.

— „Trei milioane!“

— „Tu ești superb pe originea ta. tu ai prejudețe...“

— „Eu prejudețe? Dômnne feresce!“

— „Dacă crești așa, atunci vin'o cu mine. Luăm o trăsură și într'o ôra suntem la vila mea“.

Leon era încântat de frumseța Eugeniei. Dăr ochii lui căutau pe Iustina. El tocmai voia să-și deschidă gura pentru de-a întreba, unde-i ea, când étă că Iustina chiar intră în odaie. Ea era o fință dragălașă, interesantă. Roși puțin, dăr buzele ei surideau și ochii ei priviau seducători.

Lui Leon îi plăcu de Iustina încă la prima privire. Mai puțin îi plăcu însă de însoțitorul ei, care o ținea de mână. Era un om tînăr, sdravên, frumos și îmbrăcat în livrée de surugiu.

— „Chiar așteptam reîntorcerea d-vostre“, zise Iustina întorsă spre Maurice.

„Am o rugare...“

— „Și anume?“

— „Te rog să-mi dai voia de-a mă mărita după Martin“, zise ea, arătând spre însoțitorul ei.

— „N'ai lipsă de permisiunea mea“, zise Maurice. „D-ta ești stăpână peste voia d-tale... Dăr eu voiam să-ți recomand pe un amic al meu...“

...„Care m'ar fi luat pentru cele trei milioane ale mele“, întregi Iustina vorbele lui. „Dăr Martin nu mă ia pentru banii mei... El mă pețise și până nu eram avută... Și el încai e din familia lui George... Nu sémână puțințel cu el?“

— „Da, da, dăr d-ta n'ai lipsă de învoirea mea“.

— „Eu mă consolez cu ideia, că te-am ferit de-o mesaliance“, sună răspunsul lui Maurice.

„Fr. Rundschau“

șerilor și regatelor croate la serbarea de o mie de ani a invasiunii maghiare în țările slave. Când pustiiă hórdele sélbaticé maghiare Europa și nu soiau nimic despre o cultură și organizațiune de stat, regatul Croației fusese deja timp de 200 ani un stat organizat și de sine stătător, pe aceeași tréptă culturală ca și celelalte popóre europene.

Serbările milenare sunt preamărirea invasiunii maghiare, sunt o serbare a supremației maghiare asupra altor națiuni, serbarea pretinsei culturii maghiare. *Serbările acestea sunt o provocare a celorlalte națiuni, culmea șovinismului maghiar.*

Tinerimea academică croată, ținând sus stindardul croat, declară, că ea va lupta întotdeauna pentru dreptul public croat, și va sprijini întotdeauna naționalitățile nemaghiare în lupta pentru drepturile lor.

Pentru tinerimea croată din Viena:

Dr. med. Mitovtschitsch,

Cand. jur. Stefan Radulovitsch.

Tinerimea croată dela universitatea din Praga de asemenea a publicat un protest contra milenului, în care se dăc între altele următoarele:

„Milenul este preamărirea victoriei forței brutale asupra dreptății, a victoriei stăruinței în sélbătăcite asupra culturii, a minciunii asupra adevărului. Volnoia și minciuna este și azi încă, după o mie de ani, singura basă a hegemoniei maghiare asupra popórelor nemaghiare din regatul Ungariei.“

Câte-va cuvinte despre originea Maghiarilor.

(Urmare.)

În decursul timpurilor Maghiarii intrară apoi în relațiunile cele mai intime cu toate acele horde nomade turcesce, care emigrară din Asia centrală spre Vest, de-a subjugă Europa — de aci își găsiră originea numărósele cuvinte turcesce imprumutate în vechia limbă maghiară; de aci intră în intimitate cu turcii și cu turcii turcesci la Maghiari pe timpul ivirii lor în Europa ostică; de aci și întrebunțarea abusivă a numelui de „Turci“ pentru Maghiari, ceea-ce se pôte afla în autorii necritici arabi și bizantini — toate acestea servesc ca apă pe móra vorbărețului domn Vambéry, care cu ori-ce preț voiesce să timbreze pe Maghiari, ca pe Turci veritabili. Cum stăm însă cu turcismul vechilor Maghiari, aceea ușor se pôte cunoșce, decât supune omul unei examinari conținutul fundamental al limbii maghiare.

Tóte conceptele de căpeteniă ale obiectelor naturale, ale numelor familiare, toți terminii personali și matematici sunt adevărat finici-ugrici, și nu turcesci. Să deschidem lexiconul maghiar și vom afla aci un șir nenumărat de cuvinte, cari se încep cu literele inițiale *f* și *v*: sunete, pe cari limba turcă vechiă nici nu le cunoșce! În zadar se va trudi Vambéry de-a descoperi reprezentanții corespunzători d. e. pentru cuvinte ca *falu sat, fehér alb, fekete negru, fô cap, fon tórce, fúz salcă, vas fier, étr sänge, viz apă*, și alte multe mii; din potrivă limbile fino-ugrice posed asemeni cuvinte în mare abundență. De-almintrelea limba maghiară este cea mai cioplită între limbile nord-asiatice; pe lângă acestea ea s'a imbogătit mai târziu cu elemente slave și alte elemente europene: și în secolul nostru a fost perfecționată prin poezi și romancieri; chiar și pentru elementele chemice s'au făurit în mod artificial termenii, ceea-ce însă e ridicol, deóre-ce scința n'are să fiă îngrădită cu un gard artificial.

Cu toate cele dișe mai înainte, însă limba maghiară, nu se potrivește de loc în ceroul limbilor europene de origine arică, deóre-ce posedă legături de vorbe poicite și de tot întinse și un accent cântător; și pe lângă aceasta, asemenea jargonului jidovesc, este grea de învățat. În timpurile mai vechi se știe că limba latină ca limbă de stat; făcându-se limbă de stat și pentru elementele chemice s'au făurit în mod artificial termenii, ceea-ce însă e ridicol, deóre-ce scința n'are să fiă îngrădită cu un gard artificial.

murmura. De-odată însă îi apucă pe domni maghiari diavolul fuduliei; dictatorii decretară limba maghiară ca limbă de oficiu generală. Fiă-care, decât voiesce să reprezinte ceva în oraș și în sat, fă German, Slav sau Roman, trebuie să-și însușească acest idiom asiatic. Silei acesteia a lumii nouă i-se acomodează mai buouros Jidanul, și astfel dictatorii de astăzi își află în Maghiaronii jidani sucursul cel mai potrivit la asuprirea nenaturală a națiunilor arice moșnene. După-ce, conform datelor statistice, în conținut scade numărul Maghiarilor veritabili, astfel aceștia sperază, că prin înmulțirea iepurésca a elementului jidano-maghiar se va nasce o copleșire rapidă, un potop fenomenal al limbii maghiare, de care vor fi înghițite toate celelalte limbi.

Influența jidană asupra națiunii maghiare, se înțelege, nu datéză numai de astăzi; deja în timpurile mai vechi a influențat Jidanul asupra tipului corporal și asupra spiritului poporului maghiar. Amintim numai un episod, ce s'a petrecut în zilele, când Maghiarii făceau servicii de soți și supuși ai Chazarilor turcesci din șesul pontic Lebedia. Înainte de toate e de însemnat, că semințiile mongoloide peste tot, nicăiri și nici-odată n'au documentat o nisuiță mai înaltă spre ideale; mai ales în cea ce privește religiunea, ele sunt cu totul indiferente, și este de a-se ascrie numai întâmplării, decât ele cred în islam, în religia și etica creștină, în budhism sau în talmud. La Chazari de pildă predicau misionari a tuturor acestor credințe. Odată Chanul, care până atunci ascultase numai de preoții săi fermecători, se ongetă, că ore se nu-și schimbe legea? După o șovăire lungă se hotărî în fine pentru talmud, din singurul motiv, pentru-că Jidanii imperiului său, — cari aveau în mână tot ce aducea bani, și mai ales tot negoțul, — plătau mai multă vamă și mai multe contribuții. El preferă vițelul de aur crucei de lemn. Nu dură mult, și de-odată se iviră între Chazari misionari islamisti din Bagdad; se începu comunicația de comerț între regiunile dela Wolga și între Chalifat, și se înțelege, Chazarii începură a jura pe Coran! Maghiarii mărturisiră încă timp îndelungat credința șamanismului; la ei domnia o stare și o fluctuațiune sélbatică. Un apostol slav contimpuran asemănă cele șapte horde despărțite ale lor cu o ciurdă, de lupi turbați. Huj! huj! huj! era strigătul lor de rășboi. Dér negoțul era la ei în flóre, mai ales cu blane dela Nord, și negoțul acesta îl aveau în mână Jidanii. Neguțetorii jidani și chiar și mohamedani din Chazaria și Bulgaria volgiană pôte afla omul și mai târziu în mare număr pe pământul Panoniei în mijlocul Maghiarilor. (Va urma.)

„Forum Traiani“ în Bucuresci.

D-l arhitect al primăriei Bucurescilor, *Iulius Magni*, ne trimite o broșură, conținând un proiect al său, însoțit de trei tabele litografice și având interesantul titlu: „Forum Traiani“ în Bucuresci. D-l Magni proiecteză între altele o piață nouă și spațioasă în mijlocul grașului Bucuresci cu o întindere de 100 m. lățime pe 168 m. lungime. Pe această piață se se clădescă și noul Museu și Biblioteca, pe lângă actuala Universitate de pe bulevardul Academiei, precum și alte edificii monumentale. În fața Museului propune a se aședa apoi actuala statuă a lui Mihail Vitezul și statuă equestră a regelui Carol I.

Interesantul proiect arhitectonic și-l termină d-l Magni cu următoarea propunere privitoare la ridicarea statuei împératului Traian, în centrul amintitelor clădiri. Etă ce dăce d-sa:

Tocmai în centrul acelei minunate pieți, va trebui să se înalțe, măndră, ca un uriaș de bronz, capul d'operă a arhitecturii antice, concepțiune minunată a marelui Apolodor din Damasco, idealul poporului Român, reproducerea în mărime naturală a Columnei Traiane din Roma.

De mai mult timp deja se simte această

dorință și s'au gândit mai mulți cetățeni la această idee, de a înfățișa aci în Capitala României, origină invidiată a rasei latine, înălțându-se spre cer, ca o amintire falnică, pe columna sa, statuă aurită a Impératului Traian.

Nu mă îndoesco, că într'un timp apropiat, se va realiza această minunată concepțiune a aședării acelei columne.

Amintirea anului, când triumfătorul Traian își luă titlul de *Dacic*, amintirea luării în posesia Romanilor a acestor țări, adecă marele centenariu, anul 1902, se apropie... pare-mi-se..., acum tocmai când se pregătesc aiurea cu așa mare vuet mari serbări cam pentru aceeași dată. S'ar puté chiar în anul acesta aședa prima piatră a Columnei Traiane, și s'ar arăta astfel celor cari vor veni aici atunci un punct al orașului, unde se va putea ceti ca într'o carte, întréga istoria a României!

Să nu pară straniu cetitorului, că eu, care nu m'am nascut în această țară ospitalieră, mi permit a afirma ceva național;... ore un Italian, cetățen al Romei, pôte fi străin în România! Decă s'ar putea realiza acel proiect, și eu aș fi mișcat de acelaș simțiment ca toți cetățenii de aici, în acea zi de sərbătóre. Din copilărie, și în tinerețele mele, în tot-déuna am privit cu admirațiune acea columnă Traiană... și, în adevăr, ar fi pentru mine o mare satisfacțiune deo'as vedea reprodus acel minunat monument, falnică podóbă a orașului meu natal.

O subscripțiune națională, înființată de un comitet adunat în adins pentru acest scop, ar putea, nu mă îndoesco, în puțin timp să adune fondurile necesare pentru înființarea a ceea ce am spus.

Prin acest minunat monument, aședat deci în centrul acelei pieți, înconjurat de clădiri nouă, de statuele vitejilor Domni Români și ale bărbaților iluștri din această țară, precum și de palatul Universității, acel punct ar deveni nu numai locul cel mai plăcut și mai atrăgător, ci încă și centrul intelectual al Capitalei României.

Și pentru ca acel loc să fiă în adevăr clasic, nu numai prin amintirea originii némului Român, ci încă și prin menirea lui, aș propune să i se dea numele de *Forum Traian*, adecă *Forum Traiani*, local de întéinire al tuturor Romanilor, a descendenților legionarilor marelui Impérat!

SCRIRI ULTIME.

Meetingul din Bucuresci.

Bucuresci, 6 Mai. Studenții în număr foarte mare s'au adunat er la óra 1 în grădina Cismegiu, se întruniseră aprópe toate societățile din capitală cu drapelele lor. La óra 1 $\frac{1}{2}$ cortegiul a pornit din grădină în frunte cu studenții, cari formau poliția de onóre, apoi comitetul național stndentesc cu stégul albastru al dămnișórelor române din Sibiu. Și imediat un alt drapel alb, purtând inscripția cu litere mari roșii: „Jos milenul!“

Apoi au urmat deci de drapele cu inscripții, precum: „Calea dreptății duce la victoriă“, „Trăescă luptătorii României“, „Umbrele martirilor cer rășbunare“ etc.

În cortegiu erau trei muzici și două bande de lăutari. În tot percursul cântară imnul „Deșteptăte Române“.

Mulți comercianți arboraseră drapele tricolore, dér în urma intervenirii poliției au fost nevoiți să le dea jos.

*) Am aflat, că o însemnată fonderie de bronz din Roma „A. Nelli e Co.“ a făcut acum cât-va timp o propunere Ministerului Instrucțiunii Publice, de a înălța, pentru suma de 1 milion, aci în Bucuresci, Columna Traiană în bronz în marime naturală, întréga, cu părțile care lipsesc restaurate, obligându-se, și acesta este de un mare interes, a face *calcuri întocmai după original a tuturor basorelieurilor și a ornamentelor*, precum și de a aședa pe colonă reproducerea statuei antice a lui Traian, care se află la muzeul din Neapole.

Bucuresci, 6 Mai. La interpellarea d-lui Ionel Grădișteanu privitoare la serbările milenare, a declarat ministrul-președinte Sturdza, că guvernul, ținând sémă de amicitia, ce există între cele două monarchii și suveranii lor, s'a acomodat după acestea și față cu cerințele internaționale.

Demonstrațiunile studenților nu le aprobă.

Viena, 7 Mai. Anti-semitul Strobach a fost ales primar cu 94 voturi.

Dare de sémă și mulțamită publică.

Societatea Sodalilor români din Brașov aduce și pe această cale cele mai sincere mulțamite On. public brașoven pentru sprijinul încurajator, ce i-l'a dat cu ocaziunea producțiunii de a doua și de Pasca a. o. În special mulțamim pentru marimósele oferte d-lor: Vasile Muntean 5 fl., A. V. 2 fl., D. Platoș 40 cr., C. Navrea 40 cr., P. Popp 20 cr., N. Măciucă 20 cr., Căpitan V. Popa 20 cr., I. Săbădenu 20 cr. Suma intrărilor a fost 184 fl. 40 cr.; Cheltueli 143 fl. 48 cr. Profit curat 40 fl. 92 cr.

Brașov 21 Aprilie 1896.

V. Meșotă,
cassier.

A. Vlaicu,
președinte.

DIVERSE.

Cartea de aur a velocipediștilor. Fôia periodică „The Gentlewoman“ a scris pe toți membrii familiilor domitóre din Europa, cari ámbă cu velocipede. Între capetele încoronate vedem pe Wilhelm II, împératul german, Țarul Rusiei, Regele Portugaliei și pe micul rege spaniol. Apoi Margareta, regina Italiei, prințul bavarez Alfonz, Henric prințul Rusiei, moștenitorul de tron german și prințul Frideric Eitel. La aceștia mai au a se adauge ducele de Wales cu întréga sa familie, marii duci Sergius, Paul și George, marea ducesă Xenia, marea ducesă de Mecklenburg-Schwering cu fiul său, moștenitorul de tron al Greciei cu soția, principesa Reuss, principesa domitóre de Coburg cu fiul său, prințul de Schleswig-Holstein Albert, frumoasa ducesă de Aosta și princesa de Montpelier.

Literatură.

A apărut Nr. 19 din anul al doilea al revistei ilustrate pentru familie „Vatra“ având următorul sumar: Note de călătorie (urmare), de Neculai Iorga. Același rost (poesie), de Maria Cunțanu. Bădea, de Dincion. Magdalina (poesie), de Maria Cunțanu. Departe... în lume..., de Ștefănescu E. Victor. Furtuna (poesie), de Maria Baiulescu. N'a avut parte..., de Ion Adam. Micșunéa (poesie), de Const. Modestu. Pe dél, poesie (fragment) de G. Coșbuo. Cinstea casei, de N. Ionescu-Gulian. Preumblarea, (de Guy de Maupassant) tr. de C. Bămură. Neînduplecata (poesie) de Const. Modestu. Lupta geniilor, de Sextil Pușcariu. Nôpte de vară (poesie) de Cujbă. Poveste arabă (după Mario de Bert), de Breb. Darul lui Stanciu (snová) de Dincion. Vênđătorul de minte, de Breb. Fel de fel, de *.*. Ilustrațiile: Amatori de musică; Fantasia; Dracul; Cazanul cu farmece.

A apărut „Gramatica Germană“ teoretică-practică pentru usul tinerimei române de Sava Popovici-Barcianu. odin. paroch ortod. răsărit. în Răsinar, asesor consist. metropolitan și archi-dieceșan școl. etc., decorat cu crucea cu coronă de aur pentru merite. *Edițiunea a cincia*, revidată și complectată de Dr. Daniil Popovici Barcianu. Sibiu, tiparul „Institutului tipografic“, 1896.— Un op foarte voluminos, cuprinđend 432 pag. format mare 8°, plus o prefață de vre-o șapte pagini. În partea din urmă se află și un dicționar de vre-o 24 pag. Un esemplar costă 1 fl. 40 cr.

Edgar Poë, Nuvele estra-ordinare (Nr. 19 Biblioteca de Popularizare, editura Samitea, Craiova) un volum de 112 pagini, 30 bani; legat elegant 60 bani.

Este incontestabil, că decă celelalte volume ale acestei meritose publicații populare sunt importante de cugetare, nici unul însă nu întrece pe acesta în *ciudățenia conținutului*. Cea mai bizară imaginația celei mai paradoxale deducții trase cu o logică uimitoare din nise premise psihologice adevărate. Și ce e mai atrăgător este încetușarea nervoasă, încordarea continuă, în care te ține cetirea acestor nuvele eșite din creierul acestui geniu, așa de unic, așa de curios, așa de original.

*

In Institutul de editură *Italian și Ignat Samitea* din Craiova a început să apară renumita operă a lui *Louis Kuhne*: *Noua Știință de vindecare, basată pe unitatea bôlelor și vindecarea lor fără doctorii și fără operații*, — 1 volum de peste 500 pagini în 10 fascicule, costând fie-care fasciculă câte 50 bani (25 cr.). *Operă tradusă până acum în 17 limbi moderne.*

Este cunoscută tendința marilor reformatori ai științei de vindecare, de a se depărta de procedul fals al scôlei medicale moderne, acela de a înbuiba corpul cu medicamente, cari sfârșesc prin a nimici incetul cu incetul, întregul organism. D-l Kuhne este singurul, care a isbit să întemeieze în mod riguros-științific un metod de vindecarea bôlelor, fără doctorii și fără operații. Întręga lucrare a d-lui Kuhne, fiind întemeiată pe legile nestrămutate ale naturii, e cât se pôte de simplă și de naturală. Ea îngăduie fie-cărui om de e deveni propriul său medic. Folósele, ce-a adus acéstă lucrare, în casurile de bôlá cele mai grele, precum și scrisorile entusiaste, ce i-se adreséză d-lui Kuhne de către toți aceia, cari încercă tratamentul său, e o dovadă sigură e eficacitatea noului metod de a vindeca bôlele, fără doctorii și fără operații, — metod, care a sêvêșit adevărate minuni.

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Maiu 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de coróne ung. 4%	99.—
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	123.35
Impr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.40
Oblig. cáil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.25
Bonuri rurale ungare 4%	97.—
Bonuri rurale croate-slavone.	97.25

Imprum. ung. cu premii	157.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	138.75
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101.15
Renta de aur austr.	122.45
Losuri diu 860	145.60
Acții de ale Bâncei austro-ungară.	962.—
Acții de-ale Bâncei ung. de credit.	387.50
Acții de-ale Bâncei austr. de credit.	753.60
Napoleoniori.	9.54
Mărci imperiale germane	58.82 1/2
London vista	120.15
Paris vista	47.75
Rente de coróne austr. 4%	100.25
Note italiene.	44.25

Cursul pietei Brașov.

Din 6 Maiu 1896.

Bancnote rom. Camp.	9.48	Vënd.	9.52
Argint român. Camp.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleon-d'ori Camp.	9.52	Vënd.	9.54
Galbeni Camp.	5.65	Vënd.	5.70
Ruble rusești Camp.	26.25	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.40	Vënd.	—
Lire turcești Camp.	10.75	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Foulard-Seide 60 kr.

bis fl. 3.35 p. Met. — japanesische, chinefische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weiße und farbige **Henneberg-Seide** von 35 fr. bis fl. 14.65 p. Met. — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 verschid. Farben, Dessins etc.). **Porto- und steuerfrei ins Haus.** — Muster umgebend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabriken G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich.

Nrul 240—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Arenda/vênatului în pădurile și locurile de pășune orașenești din:
 hotarul Satulung cu 7220 jug. cat.
 " Cernat " 2467 " "
 și " Zizin " 4345 " "
 pentru durata din 1 August 1896 până în 31 Iulie 1901 va avea loc prin licitațiune și pertractare de oferte în 15 Mai a. c. la 10 ore în biroul orașeneșc forestieral din loc.
 Ca vadiu are de a se depune 10% din suma oferată respective

din prețul de strigare. Condițiunile se află în decursul ôrelor oficióse la amintitul oficiu spre examinare. Oferenți au ca se dechiare, cum-ca condițiunile le sunt cunoscute și că se supun lor.

Brașov, 18 Aprilie 1896.

1—1 **Oficiul forestieral.**

Nr. 234—1896.
a. f. sc. d.

Concurs la posturi de profesori.

La gimnasiul superior fundatiional din Năsêud, din 1 Septembrie 1896 sunt de a se umplea două **catedre ordinare**, la care pot concura indiviđi, cari au calificațiune de profesori, pentru șcôlele medii din **limbele germană și latină** apoi **latină și greacă**, observând referitoriu la acéstă din urmă, cumcă profesorul ales va fi datoriu după trebuința a învăța și alt studiu literar ce se pôte alege în locul limbei grecești.

Cu aceste posturi profesoralı, decă să denumesc profesori definitivı, se asigură următórele emolumente din fondul central școlastic din districtul Năsêudului:

1. Plata anuală de 1000 fl.
2. Quartir în natură în casele Nr. 278 și 309.
3. Adause decenale de 10%.

4. Drept de pensiuene în înțeleșul art. de lege XI. din 1885.

Decă însă se umplu cu profesori substituți, conform prescriptelor legii emolumentele sunt următórele:

Plata anuală de 700 fl. și decă înaintéză ca profesori ordinari și în acéstă calitate câștigă aprobare, atunci capétă dotațiunea de sus.

Dela concurenți se pofteșce ca se fiă civi a statului ungar și se aibă calificațiune legala din limbele germană și latină, respective latină și greacă, cumcă posed deplin limba română, ca limbă de propunere, și se aibă trecut nepétat și portare neescepționabilă.

Concurenții se-și așternă suplicele adresate către comisiunea administrátóre de fondurile centralı școlastic și de stipendie din districtul Năsêudului și adujstare cu documente despre etatea, religiunea, starea familiară, referințe de serviciu militariu, studiile absolvate, calificațiunea recerută, cunoscințele de limbă și eventual despre serviciul de până acum, până în 15 Iunie a. c. la direcțiunea gimnasiului superior fundatiional din Năsêud.

Din ședința comisiunei administrátóre de fondurile centralı școlastic și de stipendie din districtul Năsêudului ținută în

Năsêud, la 26 Martie 1896.

Președinte: **Dr. Ioan Pop m. p.** Secretar: **Nester Simon m. p.**

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutie are pe ea o etichetă cu marea de apărare a lui A. Moll și arii liabscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai carboice la stomach și pântec, în contra căroșilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bôle femești a luat acest medicament de casă o răspândire, ce creșce mereu de mai multe decenii încóce. — Prețul unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a. Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătórescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decă fiecare sticlă este provédută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este fôrte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alinã durerile de gódină și reumatism și a altor urmări de rēcělă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunțarea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asiguréză acéstă apă de gură conservarea sănătóșă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provédute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciã se efectuezã gîlnic prin rambursã postalã.

La depozite se se cerã anumit preparatele provédute cu iscãliturea și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Heshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger. 0—52.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineța.
 Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
 Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
 Trenul mixt: 10 ore 25 minute sêra.

2. Dela Bucureșci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
 Trenul mixt: 5 ore 20 m. după amêđl.
 Trenul de persoane: 9 ore 8 minute sêra.
 Trenul accel.: 10 ore 19 minute sêra.

3. Dela Zêrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 44 min. dimineța.
 Trenul mixt: 1 órã 29 min. după am.
 Trenul mixt: 8 ore 31 min. sêra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
 Trenul de persoane: 1 órã 46 m. d. am.
 Trenul mixt: 7 ore 12 min. sêra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
 Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
 Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sêra.
 Tr. accelerat: 10 ore 26 min. sêra.

2. Dela Brașov la Bucureșci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimin.
 Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dimin.
 Trenul mixt: 11 ore înainte de amêđl.
 Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zêrnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
 " " 4 " 55 m. după am.
 Trenul mixt: 4 ore 30 min. dim.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
 Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
 Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. sêra.

*) Acest tren circulezã numai Joia Dumineca și la sêrbători.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unũ anũ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unũ anũ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anũ	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anũ	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facũ mai ușorũ și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vorũ abona din nou, sê binevoiescã a scrie adresa lãmuritũ și a arãta și poșta ultimã.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“